

derhos for rigtigt, at den ved Anstalten ansatte Læge tiltræder og da tillige afgiver Stemme.

I Overensstemmelse med det tidligere Bemærkede vil Formanden have at lede Anstaltens Forretningsgang og at afgjøre alle løbende Sager; under ham fungerer Contorpersonalet og Calculatoren. Han har Forfædet i den samlede Bestyrelse, leder dens Forhandlinger og udfører dens Beslutninger. De mathematikkyndige Medlemmer ville nærmest have at varetage, hvad der vedkommer Anstaltens Plan og Tarif saavel som Opjørelsen af dens sandsynlige Ansvar samt at undersøge de Planer og Tarifer for paatænkte eller bestaaende private Forsikringselskaber, der forelægges Bestyrelsen til Erklæring. De nærmere Bestemmelser angaaende Forretningsgangen ville iøvrigt være at fastsætte af Finantsministeriet.

De i Paragraphens 2det Stykke opstillede Regler for Anbringelsen af de Anstalten tilhørende Capitaler ere de samme, som hidtil have været fulgte. Det er af Bigtighed, at ikke alle Anstaltens Midler anbringes i Statsobligationer, deels fordi det ikke altid er heldigt for disses Omsætning, at et vist Indkjøb af dem skal finde Sted, deels fordi det, naar Anstaltens Effecter skulle realiseres, ingenlunde er heldigt, at de alle ere af samme Beskaffenhed. Det kan derhos næppe betvivles, at det har været til Gavn for Landet, at Anstalternes Capitaler have kunnet anbringes paa forskjellige Maader, navnlig som Udlaan i faste Eiendomme og som Laan til Communer. — Ved Slutningen af Aaret 1869 var de Anstalterne tilhørende Capitaler andragte paa følgende Maade:

34pCts uopfigelige danske Statsobligationer	3,393,600 Rb.	"	β.
Andre offentlige Værdipapirer	1,079,905	—	19 -
Udlaan i faste Eiendomme	4,966,009	—	14 -
Udlaan til Communer	1,116,050	—	61 -
Udlaan imod haandfaaet Pant	344,320	—	" -
Policeaan	318,453	—	12 -
Tilsammen	11,218,338 Rb.		10 β.

Kovforflag. Ordentl. Samling 1869—70.

Til § 18.

Bed de i de foregaaende Paragrapher opstillede Bestemmelser er der givet Regler for alt det, der har nogen væsentlig Betydning for Anstaltens Virksomhed. Der gives en Mængde Bestemmelser om Enkeltheder, som ikke kunne være af nogen Bigtighed for Staten som Garant, og som det heller ikke vil være hensigtsmæssigt at fastslaae ved Lov, da de bør kunne ændres efter de Krav, der til enhver Tid maatte vise sig berettigede. Saadanne Bestemmelser bør derfor optages i en Plan, der fastsættes ad administrativt Vei. I en saadan vil det tillige være muligt at give tydeligere Forklaringer med Hensyn til Lovens Anvendelse i de enkelte Tilfælde end der kan gives i en Lov, som skal gjælde for alle Tilfælde.

For Tarifen er hele Grundlaget givet i § 13. Alt øvrigt er kun Regnearbejde.

Til § 19.

Betryggelsesmidlet imod, at Anstalten nogenstunde skulde blive nødsaget til at paakalde Statens Garanti, ligger vel fornemmelig i Bestemmelserne i Lovudkastets § 1 om Formuens særlige Stilling og i § 17 om Formuens Bestyrelse, men ved Siden heraf er dog denne Paragraphs Indhold af en stor Betydning, eftersom Bestyrelsen ved den forpligtes til, mindst 1 Gang hvert 5te Aar at foretage en fuldstændig Opjørelse af Anstaltens Ansvar, ikke ifølge de Forudsætninger, der ere lagte til Grund ved Anstaltens Oprettelse, men i Genhold til de virkelig indtraadte Begivenheder. Herved vil det nemlig være muligt, strax at opdage, i hvilke Forudsætninger man har havt Urret, og at foretage saadanne Rettelser i de gjældende Lovbestemmelser, at de begaaede Feil ikke erholde nogen Betydning for Anstaltens finantzielle Egevaegt.

Til § 20.

Embedsmændenes Forpligtelse til at fikke deres Enkes Overlevelsesrenter er ved Lov af 5te Januar 1851 henvisst til Syldbestjørelse igjennem Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842. Naar denne Anstalt gaar op i Livs-